

[Alfred Jensen.]

opbrugt deres maksimumsantal af dage gennem 3—4 år, skal præstere 26 ugers arbejde indenfor 1 år for at komme i betragtning med understøttelse igen. Det volder vanskeligheder, specielt for ældre. Her synes jeg man bør se i øjnene, at 26 ugers bestemmelsen ikke er tidssvarende. 10 måneders bestemmelsen har vi forlængst ladet falde. Jeg mener, man skal gøre det samme for 26 ugers bestemmelsens vedkommende. Under alle omstændigheder må man åbne muligheder for, at der kan dispenseres derfra.

Dernæst er der dagpengene. Der er ikke rørt ved dagpengenes størrelse, og det forekommer mig at være en urimelighed. Vi foreslog fra mit partis side for tre år siden en forhøjelse af dagpengenes grundbeløb, fordi vi fandt, at grundbeløbet var alt for lavt; det er jo reelt ikke meget større, end det var i 1930'erne; dengang var der almindelig utilfredshed med understøttelsens størrelse, og det blev almindeligt erkendt, at understøttelsen var ikke tilstrækkelig til at leve af. De forbedringer, der er kommet til i form af huslejhjælp og børnehjælp, er vel nok forbedringer, der i visse tilfælde betyder større understøttelse til de arbejdsløse, men i mange tilfælde betyder de kun, at byrderne er flyttet fra socialkontorerne over til arbejdsløshedskasserne. Når det er tilfældet, bør man tage under overvejelse at forhøje dagpengenes beløb, og det bør man gøre specielt nu, da de arbejdsløse selv har rejst spørgsmålet og påvist, at ledighedens længere og længere varighed for de enkelte og de stigende priser gør det umuligt at komme igennem med den understøttelse, der ydes. Jeg synes, man bør indrømme dem, at de 2 kr.s forhøjelse, de har ønsket, er en rimelig og en gennemførlig ting.

Huslejhjælpen vil jeg også gerne gøre et par bemærkninger om. Jeg finder, det er fornøftigt, at der kommer lempende bestemmelser i de temmelig stramme regler, der har været om ydelse af huslejhjælp; her tænker jeg på forsørgere. Men jeg gør opmærksom på, at de beløb, der blev fastsat, ikke længere er tidssvarende, om de nogen- sinde har været det. Mange af de arbejdsløse har ikke mulighed for at klare deres husleje — jeg havde nær sagt hverken helt eller halvt — med de beløb, der er fastsat. Jeg tror, det er almindelig kendt, at mange betaler omkring 100 kr. om måneden i husleje, og så er naturligvis en hjælp på 60 kr. for ringe. Derfor bør man se på det beløb,

der betales nu. Det er ganske vist lidt over de 60 kr. på grund af reguleringen, men det strækker ikke til overfor de krav, som stilles, når man skal ordne sit mellemværende med værten. Derfor mener jeg, man bør tage det op til revision.

Det er også et spørgsmål, om den zoneinddeling, vi har, er rigtig. Jeg fremdrog ved sidste behandling, at der i landkommuner, der ligger nær op ad købstadkommuner, betales mindst samme husleje, som man betaler i købstæderne, men de, der får huslejhjælp, opnår ikke nær det samme beløb. Altså også på dette område bør man foretage en revision og sikre, at de, der betaler den store husleje, får en større hjælp, og man skal her gøre sig klart, at ingen får mere, end han kan fremvise kvittering for.

Også for de ugiftes vedkommende, for ikke-forsørgerne, vil jeg gerne anbefale, at man giver dem huslejhjælp. Jeg synes, det er trist at se, at der kun foreslås hjælp for ikke-forsørgere, der har over 15 års medlemskab. Der er dog mange, som har mindre end 15 års medlemskab, og som har nøjagtigt det samme besvær med at klare huslejen som de, der har over 15 års medlemskab. Det er også fuldkommen rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Leonhard Hansen sagde, at mange ikke-forsørgere på grund af forholdene har lige så vanskeligt, ja, ofte meget vanskeligere ved at klare sig, end forsørgerne har, og når det er tilfældet, synes det mig urimeligt, at man sætter en grænse ved 15 års anciennitet. Men iøvrigt betragter jeg naturligvis forslaget som en forbedring i sammenligning med den ordning, vi har.

Så er der problemet børnehjælp. Børnetilskuddet — om man kan kalde det sådan — andrager 1 kr. 05 øre pr. barn daglig. Jeg ved ikke, hvor mange der mener, at denne hjælp er tilstrækkelig; jeg ved ikke, hvor mange der mener, at man kan forsørge et barn for dette beløb. Jeg går ud fra, at det er tanken med det, men jeg tror ikke, der er nogen, der er i stand til at gøre det, og det forekommer mig ganske urimeligt, at man ligger og opererer med sådanne understøttelser, når man i samme måned behandler et lovforslag om ligningsregler, hvorefter man giver skattefrihed for et beløb, som jeg formoder skal svare til udgiften ved at forsørge et barn — man opererer jo i den forbindelse med summer på 600, 700 og 800 kr. om året. Jeg synes ikke, beløbene er for høje, men når man tilstår et sådant fradrag i den skattepligtige indtægt for personer, der i og for sig godt kan